

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

som ved normalt Arbejde; de skulde være interesserede i selv at skaffe sig andet Arbejde, og da Lønnen var fastsat til den overenskomstmæssige eller sædvanemæssige paa Egnen, maatte de ikke arbejde i normal Arbejdstid, men kun 40 Timer. Denne Regel er som oplyst af den højtærede Arbejds- og Socialminister ændret i Sommer, saaledes at 48 Timers Arbejdsugen herefter ogsaa normalt vil være gældende for Beskæftigelsesforanstaltninger, og Regelen er foreslaaet bibeholdt. Det vil sige, at en til Beskæftigelsesforanstaltning henvist Arbejder faar samme Fortjeneste, som hvis han arbejdede ved almindeligt Arbejde. Der er meget, der taler for en saadan Ordning. Det Materiel, Maskiner og andet, som anvendes ved Foranstaltningen, bliver ikke udnyttet med den korte Arbejdstid, Arbejdet fordyres unødigt herved. Endvidere kan det siges til en vis Grad at bero paa en Tilfældighed, om et offentligt eller statsstøttet Arbejde bliver udført som et ordinært Arbejde eller som Beskæftigelsesforanstaltning. Begge Arter af Arbejde kan have beskæftigelsesmæssige Formaal foruden et af selve Arbejdsresultatet følgende samfundsnyttigt Formaal. Mange Overgangstilfælde vil foreligge i Praksis, saa at det ikke altid lader sig bestemme, hvilket Formaal der er det overvejende, ligesom et Arbejde med overvejende beskæftigelsesmæssigt Formaal saavel kan iværksættes under Medvirken af Arbejds- og Socialministeren som f. Eks. af Ministeren for offentlige Arbejder. Det er derfor betænkeligt at lade det være afgørende for Arbejdsbetingelserne, om det offentlige eller statsstøttede Arbejde er iværksat i Henhold til den ene eller den anden Lov. Da de henviste arbejdsløse stadig i Arbejdsanvisningen staar opført som arbejdsløse og til ethvert Tidspunkt kan trækkes bort fra Beskæftigelsesforanstaltningen, skulde der heller ikke ved at give normale Arbejdsbetingelser være meget at risikere med Henblik paa de paagældendes Overgang til det almindelige Arbejdsliv, saa meget mindre som man i Almindelighed kun kan være 6 Maaneder beskæftiget ved en Beskæftigelsesforanstaltning.

En ny Bestemmelse i Forslaget er Bestemmelsen om, at der kan ydes Tilskud til Omskoling. Det er en af Fordelene ved Beskæftigelsesforanstaltningerne for arbejdsløse, at Arbejdsejeren holdes vedlige og udvikles. Mangan Arbejder, der har haft en lang Arbejdsløshedsperiode, har forladt en Beskæftigelsesforanstaltning bedre i Stand til at tjene en Dagløn, end da han

begyndte, saaledes at den henviste Arbejdsperiode har betydet, at han har gennemgaaet en Skoling. At dette er Tilfældet paa nogle af de Omsyningscentraler, der drives som Beskæftigelsesforanstaltning, ved jeg. Mange af de Kvinder, der udfører Arbejde her, har maaske tidligere kun været beskæftiget med at pille Ritraade af, sy Knapper i eller sy Lommer paa o. lign. For dem bliver faktisk den 6 Maaneders Beskæftigelse en Skoling.

Det Tilskud, som nu foreslaas givet til Omskoling, har dog formentlig en noget anden Karakter. Her tænkes vist ikke saa meget paa at give Tilskud til et Foretagende, der i øvrigt drives som Beskæftigelsesforanstaltning, som paa Tilskud til et Foretagende, der i øvrigt drives erhvervsmæssigt, eller maaske som Tilskud til specielt oprettede Kursus. Dette og andre Spørgsmaal vil kunne blive Genstand for nærmere Under søgelse i et Udvalg.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Søren Olesen: Fra Retsforbundets Side har vi ikke megen Tiltro til de offentlige Beskæftigelsesforanstaltninger. Det er saaledes, at offentligt Arbejde, hvis det ikke samtidig er produktivt, kan gøre et Samfund fattigere. Vi saa, at man i Tyskland i Mellemløstaaarene udførte store Mængder af offentlige Arbejder, og Tyskland blev fattigt af det, og da vi fik Tyskerne her ind i Landet, satte de ogsaa meget Arbejde i Gang, som alt sammen var uproduktivt, og vi blev fattige deraf. Skønt Arbejderne tjente store Penge, saa blev det alligevel saaledes, at det førte til Fattigdom for hele Samfundet og derigennem ogsaa for Arbejderne. Den bedste Maade at afhjælpe Arbejdsløsheden paa er at give Plads for Produktionen og først og fremmest at skaffe Adgang til Jorden. Vi tror, at hvis man vilde anvende de Beløb, som man nu gennem mange Aar har brugt til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, til Udstykning af Husmandsbrug, vilde vi ikke alene faa en øjeblikkelig Beskæftigelse, men man vilde faa en varig Beskæftigelse, og vel ogsaa en forøget Produktion, da det jo har vist sig ifølge Landbrugsstatistikken, at de mindre Ejendomme producerer mere pr. Arealenhed end de større. Jeg skal her henvise til, at forhenværende Brandchef, Ingeniør Folke i Begyndelsen af Krigen udgav en Bog om dette Spørgsmaal, om Arbejde og Beskæftigelse, hvori han netop paaviste, at man ved Oprettelse af Husmandsbrug vilde skabe en saadan varig Beskæftigelse, som man ønsker. Det er derfor, vi gerne saa, at